

The Man Who Communed with Jehovah

By Elder Kyle S. McKay
Of the Seventy

Слава людині, що чула Єгови

Старійшина Кайл С. Мак-Кей
Сімдесятник

October 2024 general conference

Joseph Smith was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

My purpose this day and always is to testify of Jesus Christ, that He is the Son of God, the Creator and Savior of the world, our Deliverer and Redeemer. Because “the fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ,” today I share with you my knowledge and testimony of the Savior as they have been strengthened and deepened by the life and teachings of one key apostle and prophet.

The Beginning of Wisdom

On the morning of a beautiful clear day early in the spring of 1820, 14-year-old Joseph Smith entered a grove of trees near his family’s home to pray about his sins and to ask which church to join. His sincere prayer, offered with unwavering faith, received the attention of the most powerful forces in the universe, including the Father and the Son. And the devil. Each of these had an intense interest in that prayer and in that boy.

What we now call the First Vision marked the beginning of the Restoration of all things in this last dispensation. But for Joseph, the experience was also personal and preparatory. All he wanted was forgiveness and direction. The Lord gave him both. The instruction to “join none of [the churches]” was directive. The words “Thy sins are forgiven thee” were redemptive.

Джозеф Сміт був “благословенний відкрити останній розподіл”, і ми благословенні, що він це зробив.

Моя мета сьогодні та завжди — свідчити про Ісуса Христа, що Він є Сином Божим, Творцем і Спасителем світу, нашим Визволителем і Викупителем. Оскільки “фундаментальними принципами нашої релігії є свідчення апостолів і пророків стосовно Ісуса Христа”, сьогодні я поділюся з вами своїм знанням і свідченням про Спасителя, які були зміцненні та поглиблені завдяки життю і вченням одного з видатних апостолів і пророків.

Становлення мудрості

Вранці одного чудового ясного дня ранньої весни 1820 року 14-річний Джозеф Сміт зайшов до гаю неподалік дому своєї сім’ї, щоб помолитися про свої гріхи і запитати, до якої церкви йому приєднатися. Його щира молитва, промовлена з непохитною вірою, привернула увагу наймогутніших сил у Всесвіті, включно з Батьком і Сином. І дияволом. Кожен з них виявив великий інтерес до тієї молитви і до того хлопця.

Те, що ми зараз називаємо Першим видінням, позначило початок відновлення всього в цьому останньому розподілі. Але для Джозефа цей досвід був також особистим і підготовчим. Усе, чого він прагнув — це отримати прощення і скерування. Господь дав йому і те, і те. Вказівка “не ... приєднуватися до жодної з [церков]” була скеровуючою. Слова “Відпускаються... гріхи тобі” — викупительними.

For all the beautiful truths we might learn from that First Vision, perhaps Joseph's main takeaway was simply, "I had found the testimony of James to be true—that a man who lacked wisdom might ask of God, and obtain."

As one scholar noted: "The real resonance of the First Vision today is to know that it's the nature of God to give to those who lack wisdom. ... The God that reveals Himself to Joseph Smith in the sacred grove is a God who answers teenagers in times of trouble."

Joseph's experience in the grove gave him confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of his life. His experience has also given me confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of my life.

Regular Repentance

On September 21, 1823, Joseph earnestly prayed for forgiveness, confident that because of his experience in the grove three years earlier, heaven would respond again. And it did. The Lord sent an angel, Moroni, to instruct Joseph and inform him of an ancient record he would later translate by the gift and power of God—the Book of Mormon.

Almost 13 years after that, Joseph and Oliver Cowdery knelt in solemn, silent prayer in the newly dedicated Kirtland Temple. We do not know what they prayed for, but their prayers likely included a plea for forgiveness, for, as they arose, the Savior appeared and declared, "Behold, your sins are forgiven you; you are clean before me."

In the months and years after this experience, Joseph and Oliver would sin again. And again. But in that moment, for that moment, in response to their plea and in preparation for the glorious restoration of priesthood keys that was about to happen, Jesus made them sinless.

Joseph's life of regular repentance gives me confidence to "come boldly unto the throne of grace, that [I] may obtain mercy." I have learned that Jesus Christ truly is "of a forgiving disposition." It is neither His mission nor His nature to condemn. He came to save.

З усіх прекрасних істин, про які ми можемо дізнатися з Першого видіння, мабуть, основним висновком для Джозефа стало таке: "Я переконався в істинності свідчення Якова про те, що той, кому не вистачає мудрості, повинен її просити від Бога, і дасться тому".

Як зауважив один учений: "Справжній резонанс Першого видіння сьогодні полягає в усвідомленні того, що природа Бога — це давати тим, кому не вистачає мудрості... Бог, Який показав Себе Джозефу Сміту в священному гаю, — це Бог, Який відповідає підліткам у складні часи".

Те, що сталося з Джозефом у гаю, дало йому впевненість просити прощення і керування протягом усього свого життя. Його досвід також дав мені впевненість просити прощення і керування протягом усього мого життя.

Регулярне покаяння

21 вересня 1823 року Джозеф щиро молився про прощення, впевнений, що, завдяки його досвіду в гаю три роки тому, небеса знову дадуть йому відповідь. І він не помилився. Господь послав ангела, Моронія, навчати Джозефа і повідомити йому про давній літопис, який він пізніше перекладатиме даром і силою від Бога — Книгу Мормона.

Майже через 13 років після цієї події Джозеф і Олівер Каудері стали навколішки в урочистій, тихій молитві у щойно освяченому Кертлендському храмі. Ми не знаємо, про що вони молилися, але в їхніх молитвах, ймовірно, було прохання про прощення, оскільки коли вони піднялися, з'явився Спаситель і проголосив: "Ось, ваші гріхи прощено вам; ви чисті переді Мною".

У плінні наступних місяців і років після цього досвіду Джозеф і Олівер грішитимуть знову. І знову. Але в ту мить, заради тієї миті, у відповідь на їхнє благання і готуючись до славетного відновлення ключів священства, яке мало згодом відбутися, Ісус зробив їх чистими.

Життя Джозефа, сповнене регулярного покаяння, дає мені впевненість, що я можу "приступа[ти] з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість". Я дізнався, що Ісус Христос дійсно має "схильність прощати". Ні Його місія, ані Його сутність не полягає в тому, щоб засуджувати. Він прийшов

спасати.

Inquiring of the Lord

As part of the promised “restitution of all things,” the Lord, through Joseph Smith, brought forth the Book of Mormon and other revelations that contain the fulness of His gospel. Vital truths were given clarity and completeness as Joseph repeatedly inquired of the Lord for direction. Consider the following:

The Father and the Son have bodies “as tangible as man’s.”

Jesus took upon Himself not only our sins but also our sicknesses, afflictions, and infirmities.

His Atonement was so excruciating it caused Him to bleed from every pore.

We are saved by His grace “after all we can do.”

There are conditions to Christ’s mercy.

As we come unto Christ, He will not only forgive our sins, but He will also change our very nature so “that we have no more disposition to do evil.”

Christ always commands His people to build temples, where He manifests Himself unto them and endows them with power from on high.

I testify that all these things are true and necessary. They represent only a fraction of the fulness that was restored by Jesus Christ through Joseph Smith in response to Joseph’s recurring requests for direction.

Rolling on This Kingdom

In 1842, Joseph wrote of amazing things that would come to pass in this last dispensation. He declared that during our day, “the heavenly Priesthood will unite with the earthly, to bring about those great purposes; and whilst we are thus united in the one common cause, to roll forth the kingdom of God, the heavenly Priesthood are not idle spectators.”

To his friend Benjamin Johnson, Joseph said, “Benjamin, [if I die] I [would] not be far away from you, and if on the other side of the veil, I [would] still be working with you, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom.”

On June 27, 1844, Joseph Smith and his brother Hyrum were murdered. Joseph’s body was laid to rest, but his testimony continues to

Запитувати у Господа

Частиною обіцяного “відновлення всього” було те, що Господь через Джозефа Сміта явив Книгу Мормона та інші одкровення, які містять повноту Його євангелії. Важливі істини ставали зрозумілішими і повнішими, коли Джозеф неодноразово звертався до Господа за скеруванням. Поміркуйте ось над чим:

Батько і Син мають тіла, “так само відчутн[і] на дотик, як і людськ[і]”.

Ісус узяв на Себе не лише наші гріхи, але й наші хвороби, страждання та недуги.

Його Спокута була настільки болісною, що це примусило Його кровоточити кожною порою.

Ми спасенні Його благодаттю “після всього, що ми можемо зробити”.

Для Христової милості є певні умови.

Якщо ми прийдемо до Христа, Він не лише простить наші гріхи, але й змінить нашу природу так, “що ми вже не ма[тимемо] бажання чинити зло”.

Христос завжди наказує Своему народу будувати храми, де Він являє Себе їм обдаровує їх владою згори.

Я свідчу, що все це є істинним і необхідним. Це — лише мала частина повноти, яку було відновлено Ісусом Христом через Джозефа Сміта у відповідь на численні прохання Джозефа про скерування.

Розбудовувати це царство

У 1842 році Джозеф написав про те дивовижне, що станеться в цьому останньому розподілі. Він проголосив, що в наші дні “небесне священство з’єднається із земним, щоб досягти тих величних цілей; і доки ми так об’єднані спільною справою, просуванням царства Божого, небесне священство не є бездушним спостерігачем”.

До свого друга, Бенджаміна Джонсона, Джозеф сказав: “Бенджаміне, [якщо я помру] я [буду] недалеко від вас, і якщо я опинюся по той бік завіси, я все ще працю[ватиму] з вами із значно більшими силами, щоб розбудовувати це царство”.

27 червня 1844 року Джозефа Сміта і його брата Гайрума було вбито. Тіло Джозефа було поховано, але його свідчення продовжує від-

reverberate around the world and in my soul:

“I had seen a vision; I knew it, and I knew that God knew it, and I could not deny it.”

“I never told you I was perfect; but there is no error in the revelations which I have taught.”

“The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

What was said of John the Baptist might also be said of Joseph Smith: “There was a man sent from God, whose name was [Joseph]. ... He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light,” “that all men through him might believe.”

I believe. I believe and am sure that Jesus is the Christ, the Son of the living God. I testify that the living God is our loving Father. I know this because the voice of the Lord has spoken it to me, and so has the voice of His servants, the apostles and prophets, including and beginning with Joseph Smith.

I testify that Joseph Smith was and is a prophet of God, a witness and servant of the Lord Jesus Christ. He was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

The Lord commanded Oliver and all of us, “Stand by my servant Joseph, faithfully.” I testify that the Lord stands by His servant Joseph and the Restoration wrought through him.

Joseph Smith is now part of that heavenly priesthood of which he spoke. As he promised his friend, he is not far away from us, and on the other side of the veil, he is still working with us, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom. With joy and thanksgiving, I raise my voice in “praise to the man who communed with Jehovah.” And above all, praise to Jehovah, who communed with that man! In the name of Jesus Christ, amen.

лунювати в усьому світі й у моїй душі:

“Я бачив видіння, я знаю це і знаю, що Бог це знає, і я не можу та й не смію зрікатися цього”.

“Я ніколи не казав вам, що я досконалий; але в одкровеннях, яких я навчав, немає помилок”.

“Фундаментальними принципами нашої релігії є свідчення апостолів і пророків стосовно Ісуса Христа, що Він помер, був похований і піднявся на третій день, і вознісся на небеса. А все інше, що стосується нашої релігії, є лише додатком до цього”.

Те, що було сказано про Івана Христителя, також можна сказати про Джозефа Сміта: “Був один чоловік, що від Бога був посланий, йому ймення [Джозеф]...” “Він тим Світлом не був, але свідчити мав він про Світло”, “щоб повірили всі через нього”.

Я вірю. Я вірю і впевнений, що Ісус — це Христос, Син Бога живого. Я свідчу, що Бог живий і є нашим люблячим Батьком. Я знаю це, бо голос Господа промовляв це мені, а також голос Його слуг, апостолів і пророків, включно і починаючи з Джозефа Сміта.

Я свідчу, що Джозеф Сміт був і є пророком Бога, свідком і слугою Господа Ісуса Христа. Він був “благословенний відкрити останній розподіл”, і ми благословенні, що він це зробив.

Господь наказав Оліверу і всім нам: “підтримуй Мого слугу Джозефа вірно”. Я свідчу, що Господь підтримує Свого слугу Джозефа і Відновлення, здійснене через нього.

Джозеф Сміт тепер належить до того небесного священства, про яке він говорив. Як він і обіцяв своєму другу, він недалеко від нас, і по той бік завіси він все ще працює разом з нами із значно більшими силами, щоб розбудовувати це царство. З радістю і вдячністю я здіймаю свою хвалу “людині, що чула Єгови”. А найголовніше, слава Єгові, Який спілкувався з цим чоловіком! В ім’я Ісуса Христа, амінь.